

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **V. N.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. KUKHK-3894/DS/2025/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobce podal dne 13. 3. 2025 žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov („správní orgán prvního stupně“) ze dne 26. 11. 2024, č. j. MUTN 136539/2024, sp. zn. 2024/9694/DSA/BRM. Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím zamítl námitky žalobce proti provedení záznamu o dosažení 12 bodů v

bodovém hodnocení řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a tento záznam potvrdil.

II. Žalobní argumentace

2. První žalobní bod spočívá v nerespektování odvolacích důvodů. Žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. V této souvislosti pak žalobce předložil rozhodnutí vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu. Žalobce poukázal na to, že správní řád zdůrazňuje zásadu legitimního očekávání, která by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto, dle jeho názoru, přiléhavé, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Dále žalobce namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný však tyto podklady neposuzoval, vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán a o němž bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobce omluvit nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade.
4. Z jednotlivých rozhodnutí z blokových řízení by dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
5. Žalobce dále popsal několik typových případů, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobilým podkladem pro záznam bodů. Například v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti označil za nedostatečný popis přestupkového jednání formulace „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Z rozhodnutí musí být dle žalobce také zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
6. Žalobce následně specifikoval své výhrady k jednotlivým pokutovým blokům.
7. Pokutový blok ze dne 29. 7. 2024
 - V kolonce č. 5 z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, kterou měl žalobce porušit. Rovněž z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve

zkratkovitým zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v daném případě jedná, neboť je uveden pouze § 18, avšak již není uvedeno, který bod či písmeno předmětného ustanovení mělo být porušeno.

- V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit. Vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. To je u právní kvalifikace protiprávního jednání značná vada, která znemožňuje přesné určení jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. Znemožňuje také posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje v této kolonce jsou také částečně nečitelné.

8. Pokutový blok ze dne 12. 9. 2023

- V kolonkách týkajících se osoby přestupce není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dostačující.
- V kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, respektive jsou vlivem zápisu nečitelné, případně nejsou uvedeny kompletně. Není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně není úplný i název ulice, v níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, kterou měl žalobce porušit. Rovněž z právní kvalifikace této povinnosti zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v daném případě jedná, neboť je uveden pouze § 18, avšak již není uvedeno, který bod či písmeno předmětného ustanovení mělo být porušeno.
- V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit. Vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli. To je u právní kvalifikace protiprávního jednání značná vada, která znemožňuje přesné určení jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. Znemožňuje také posouzení oprávněnosti uložené sankce. Údaje v této kolonce jsou také částečně nečitelné.
- V kolonce označující formu zavinění není jednoznačně uvedeno, zda ke spáchání přestupku došlo úmyslně či z nedbalosti.
- V kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje (výše uložené sankce číslem a slovy) spolu korespondují.
- Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno a není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka.
- Žalobce namítá, že údaje na rozhodnutích nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty a nemůže se tedy jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

9. Pokutový blok ze dne 28. 5. 2025 (krajský soud má za to, že žalobce zde jistě chtěl uvést datum 28. 5. 2023, když toto datum vyplývá i z jiných listin založených ve správním spisu)
 - Kopie předmětného rozhodnutí není z větší části čitelná a nejsou tak zjevné veškeré na něm uvedené údaje.
10. Závěrem žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně ani individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.
11. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejdříve plně odkázal na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval.
13. Žalovaný dále uvedl, že pokutové bloky jsou vyplněny řádně ve všech kolonkách a jsou plně v souladu s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Bloky na pokutu jsou opatřeny razítkem zmocněného orgánu, podpisem přestupce a úřední osoby. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů. Správní orgán I. stupně u každého příkazu na místě provedl vyhodnocení, odvolací orgán dospěl k závěru, že není zapotřebí opakovaně vypisovat a hodnotit jednotlivé pokutové bloky a odkázal se na vyhodnocení příkazů na místě v rozhodnutí správního orgánu I. stupně (str. 3-5).
14. Žalovaný dále shrnul přestupky a bodové záznamy, na jejichž základě žalobce dovršil počet 12 bodů v registru řidičů. Žalovaný ověřil, že na pokutových blocích je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce, datum narození, adresa místa pobytu a uvedeno ověření totožnosti. Popis skutku a jeho právní kvalifikace je taktéž dostatečná, je uvedena jak doba i místo spáchání přestupu.
15. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem. Navrhuje proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
17. Žaloba není důvodná.
18. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, v důsledku čehož byl podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů,

může proti tomu podat písemné námitky. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky přezkoumá a pokud je shledá oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak námitky neodůvodněné, rozhodnutím je zamítne a záznam bodů v registru řidičů potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu).

19. Krajský soud považuje za vhodné úvodem shrnout dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Tyto závěry opakovaně vymezují jednak samotnou povahu řízení vedeného podle § 123f zákona o silničním provozu, jednak rozsah přezkumné činnosti správního orgánu a posléze i soudu.
20. Nejvyšší správní soud se problematikou řízení o námitkách proti záznamu bodů opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 uvedl, že „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“ Tento závěr se prosazuje i v pozdější rozhodovací praxi a tvoří interpretační rámec tohoto řízení.
21. Soud zdůrazňuje, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je řízením formálněprávním, v němž nelze hodnotit skutkové okolnosti přestupku ani správnost samotného rozhodnutí, které je podkladem záznamu. Tento výklad potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59, podle něhož správní orgán v řízení o námitkách neposuzuje, zda byl přestupek spáchán, ale zda byl záznam bodů v registru řidiče proveden v souladu se zákonem.
22. V případech, kdy podkladem pro záznam bodů je rozhodnutí vydané v blokovém řízení, je třeba posuzovat jeho způsobilost s přihlédnutím ke zvláštnostem tohoto typu řízení. Jak Nejvyšší správní soud připomněl např. v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 „Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu.“
23. Nejvyšší správní soud pak ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20 konstatoval, že blokové rozhodnutí nelze posuzovat ani po obsahové stránce s rigidní přísností. Pokutový blok může být způsobilým podkladem, i když je strohé a obsahuje zkratkovité formulace, pokud je z něj zřejmé, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Dále uvedl, že „Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového

jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

24. Rovněž závěry učiněné Nejvyšším správním soudem v rozhodnutích č. j. 6 As 67/2013-16 a č. j. 4 As 8/2013-27, které se rovněž vztahují k problematice přezkumu záznamu bodů a povahy blokového řízení, plně korespondují s výše uvedenou judikaturní linií. Krajský soud proto neshledal důvod k odchýlení se od výkladu, podle něhož i stručné nebo zkratkovité vyjádření skutku v blokovém rozhodnutí může být postačující, je-li z něj ve spojení s dalšími údaji zřejmé, jakého přestupku se konkrétní účastník dopustil, kdy a kde k tomuto přestupku došlo.
25. Žalobce předně namítl, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalovaný údajně vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek.
26. Krajský soud považuje tyto námítky za nedůvodné. Správní orgány postupovaly v souladu s ustálenou praxí a z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný měl k dispozici jednotlivé pokutové bloky, které následně zkoumal a hodnotil, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům. Ze správního spisu je navíc zřejmé, že žalobce v odvolání žádné důkazní prostředky konkrétně nenavrl, ani nespecifikoval, jaké listiny mají být provedeny a k jakému tvrzení se vztahují. Pokud tedy žalovaný neprovedl dokazování, nelze mu vytýkat pochybení. Co se týče namítaného nerespektování odvolacích důvodů žalobce, soud konstatuje, že se s nimi žalovaný dostatečně vypořádal. Není povinností správního orgánu reagovat na každou jednotlivou úvahu obsaženou v podání, postačí je-li z odůvodnění zřejmá ucelená právní argumentace vztahující se ke skutečnostem rozhodným pro posouzení věci, což bylo v daném případě splněno.
27. Žalobce dále obecně popsal případy, kdy rozhodnutí vydaná v blokovém řízení podle jeho názoru nemohou být považována za způsobilý podklad pro záznam bodů. Uvedl přitom konkrétní nedostatky, které mají vykazovat jednotlivé blokové pokuty, jež byly v daném případě použity jako podklady pro záznam bodů (viz výše bod 5).
28. Žalobce konkrétně rozporuje podklady pro záznam bodů do registru řidičů jeho osoby celkem ve třech případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 29. 7. 2024, 12. 9. 2023, 28. 5. 2023.
29. Krajský soud přistoupil k přezkoumání jednotlivých námitek žalobce v souladu s výše uvedenou judikaturou, přičemž hodnotil, zda zpochybňované pokutové bloky, které byly podkladem pro provedení záznam bodů, obsahují dostatečně konkrétní, určité a srozumitelné informace umožňující identifikovat projednávaný přestupek. Předmětem přezkumu bylo zejména, zda z obsahu pokutových bloků vyplývá, jakého přestupku se žalobce dopustil, kdy a kde k němu došlo, a zda byla identifikovaná osoba přestupce.

30. Soud ověřil, že na všech zpochybňovaných pokutových blocích je čitelně vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa pobytu. Na pokutových blocích je rovněž dostatečně ověřena totožnost přestupce.
31. Pokud jde o popis skutku a jeho právní kvalifikaci, na jednotlivých pokutových blocích je uvedeno, že žalobce se dopustil následujících přestupků:
- „Dne 29. 7. 2024 v 09:07 hod. v obci Nový Jičín – Loučka, ul. Císařská u č. p. 337, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50/65/62 km/h, RZ: X. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“
 - „Dne 12. 9. 2023 v 14:34 hod, na D46 km 1 ve směru na Olomouc porušil § 4c z. č. 361/2000 Sb. – nerespektoval DZ (B20a), překročení rychlosti 100/135/130 km/h, RZ: X. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“
 - „Dne 28. 5. 2023 v 11:27 hod, u domu č. p. 52, Starojická Lhota, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50/70/67 km/h, RZ: X. Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“
32. Krajský soud má za to, že popis přestupkového jednání ve všech pokutových blocích je dostatečně určitý a umožňuje identifikovat, kde a kdy k přestupku došlo. Na základě těchto blokových rozhodnutí není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Zároveň ve vztahu k právní kvalifikaci krajský soud ověřil, že ve všech pokutových blocích je buď výslovně uvedeno ustanovení zákona, které bylo porušeno, nebo z obsahu rozhodnutí vyplývá, jakého přestupkového jednání se účastník dopustil.
33. Žalobce dále namítl, že na pokutovém bloku ze dne 12. 9. 2023 je nejednoznačně stanovené místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku. Dále namítal, že pokutový blok ze dne 12. 9. 2024 nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty.
34. Krajský soud se těmito námitkami zabýval a porovnal předmětný pokutový blok s oznámením o uložení pokuty příkazem na místě. Zjistil, že na pokutovém bloku je místo spáchání přestupku vymezeno označením „D46 km 1 ve směru na Olomouc“ a v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě je vymezeno označením „Dálnice D46 km 1 ve směru jízdy na Brno“. Dálnice D46 začíná u města Vyškov a pokračuje do Olomouce, přičemž kilometráž stoupá pouze jedním směrem, a to k Olomouci (viz webová stránka: <https://www.ceskedalnice.cz/dalnice/d46/>). Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě uvádí, že místem přestupku je první kilometr ve směru na Brno, které je ve vztahu ke kilometrové poloze prvního kilometru dálnice D46 nepochybně nesprávný a představuje zjevný omyl v psaní. Naopak v pokutovém bloku je uvedeno správné označení ve směru jízdy na Olomouc, které i odpovídá skutečné poloze kilometrů. Uvedené místo spáchání přestupku tak považuje krajský soud za jednoznačné. Zároveň uvádí, že uvedení místa spáchání přestupku je fakultativním znakem skutkové podstaty a jeho smyslem je především zajištění toho, aby přestupkové jednání nebylo zaměnitelné s jiným (zásada totožnosti skutku).
35. Jestliže byl žalobce v místě uvedeném na pokutovém bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné

- pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. Navíc ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často ani nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít. Soud tedy dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná, neboť vymezení místa spáchání přestupku v předmětném bloku odpovídá požadavkům na určitelnost skutku v blokovém řízení.
36. Krajský soud tak dospěl k závěru, že tento nesoulad mezi pokutovým blokem a oznámením o uložení pokuty příkazem na místě je irelevantní a nevede k nezpůsobilosti daného pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
37. Žalobce dále namítl, že na pokutovém bloku ze dne 12. 9. 2023 není přesně uvedena doba spáchání přestupku. K tomu krajský soud uvádí, že na pokutovém bloku ze dne 12. 9. 2023, jakož i na všech ostatních pokutových blocích je uvedena konkrétní doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty).
38. U pokutových bloků ze dne 29. 7. 2024 a ze dne 12. 9. 2023 dále žalobce namítal, že právní kvalifikace porušené povinnosti je zapsaná ve zkratkovitém zápisu a není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jednalo, když vyplývá pouze porušení § 18, avšak již není uvedeno, který bod či písmeno předmětného ustanovení mělo být porušeno. Krajský soud k tomuto uvádí, že na pokutovém bloku ze dne 29. 7. 2024 je uvedeno porušení § 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb. Není tedy pravdou, že by byl uveden pouze § 18 bez další konkrétní specifikace, když popis skutku obsahuje i konkrétní odstavec daného ustanovení, který byl žalobcem porušen. Pokud jde o pokutový blok ze dne 12. 9. 2023, k tomuto krajský soud uvádí, že je uvedeno porušení § 4 písm. c) a nikoliv § 18, jak uvádí žalobce. Tato námitka žalobce tak rovněž neobstojí.
39. Krajský soud navíc dodává, že v souladu s § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, se mezi náležitosti příkazu na místě neřadí výslovné uvedení porušené právní povinnosti. Zákon vyžaduje, aby rozhodnutí obsahovalo popis skutku a jeho právní kvalifikaci, přičemž není stanovena povinnost identifikovat konkrétní ustanovení právního předpisu, které bylo porušeno. Soud připomíná, že v blokovém řízení, které má ze své podstaty operativní a stručný charakter, je z praktických důvodů (např. rozsah tiskopisu, místo provádění úkonu, časová náročnost) přípustné uvádět skutkový děj ve zhuštěné podobě. Pokud je však z popisu jednání zřejmé, jakého přestupku se přestupce dopustil, není nezbytné, aby byl tento popis doplňován výslovným označením právní povinnosti, která byla porušena. Tento přístup koresponduje s judikaturou správních soudů, která opakovaně potvrzuje, že popis skutku a právní kvalifikace nemusí být vyčerpávající, je-li z jejich kombinace zřejmé, jaké protiprávní jednání bylo přestupci kladeno za vinu.
40. Neobstojí ani námitka týkající se zkratkovité právní kvalifikace, neboť krajský soud má za to, že zkratkovitou formulací právní kvalifikace ve formátu např. „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ lze s ohledem na méně formální povahu blokového řízení bezpochyby akceptovat, neboť se jedná o formulaci obecně užívanou a i srozumitelnou.
41. Krajský soud dodává, že na všech pokutových blocích je i jednoznačně vyplněn údaj určující formu zavinění, s tím, že nehodící se forma zavinění je řádně škrtnuta. Nechybí ani výše uložené pokuty. Pokutové bloky jsou dále opatřeny označením a podpisem oprávněných osob, jež pokutové bloky vydaly. Všechny pokutové bloky jsou dále

opatřeny otiskem úředního razítka a podpisem žalobce, jenž je uveden na místě vyhrazeném pro podpis přestupce. Žalobce přitom netvrdí ani neprokazuje, že by podpisy uvedené na pokutových blocích nebyly jeho. Nechybí ani datum vyhotovení pokutového bloku. Kromě toho je na každém pokutovém bloku řádně vyplněno i místo, kde byl pokutový blok vydán.

42. Žalobce dále namítal, že kopie pokutového bloku ze dne 28. 5. 2025 není čitelná. Krajský soud ověřil čitelnost daného bloku a nezbyvá mu než konstatovat, že tato námitka není rovněž důvodná, neboť kopie pokutového bloku je dostatečně čitelná.
43. K námitce žalobce, že žalovaný nerespektoval zásadu legitimního očekávání, krajský soud konstatuje, že tato zásada nemůže být vykládána tak, že by správní orgán byl povinen bez dalšího rozhodovat identicky ve všech obdobných případech. Uvedená zásada nemá za následek omezení správního uvážení, ani nemůže zamezit tomu, aby se správní orgán odchýlil od předchozí rozhodovací praxe, ať už vlastní, či jiné, pokud pro tento odklon poskytne dostatečné a rozumné odůvodnění. V projednávané věci krajský soud neshledal, že by se žalovaný rozhodl v rozporu s principem právní jistoty nebo že by jeho postup byl svévolný. Naopak, rozhodnutí vychází z ustálené judikatury a je založeno na individuálním posouzení konkrétních skutkových okolností. Námitka porušení zásady legitimního očekávání proto není důvodná.
44. Krajský soud tak uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na všech zpochybňovaných rozhodnutích identifikovány dostatečně a znemožňují, aby vznikly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

45. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
46. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 19. června 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu